

**היליון מס' 1802 \* י' באב תשס"ב \* 19 ביולי 2002**  
( [sachlav@kfar-hanassi.org.il](mailto:sachlav@kfar-hanassi.org.il) )

**היו חביבים -  
כל מי שאתם פוגשים  
נלחם בקרב מר.**

**ג'ון ווטסון**

## **דבר העורכת**

התנצלות

בשבוע שעבר הופיע בפתח העלון מאמר סוקר ומקיף את תולדות 'דברי הכפר'  
המאמר "על דבר הכפר" נכתב כמובן ע"י מי אם לא - יצחק עדר.  
משום מה בזמן העריכה נשמט שם הכותב.  
אז עם יצחק ועימכם הסליחה והמחילה.

מוסיף לנו השבוע מר עדר היקר את אלו הדברים:

"ברשימת עורכי העלון הושמט בטעות שמה של אחת החשובות בהם,  
ציפורה ס.. ובא דבר זה על תיקונו בזה".

**יצחק עדר.**

אחר מן העורכים לשעבר הוא אילן המאירי שמשום מה נכתב כאילן א.  
ובזה סגרנו את העבר.  
מה שהיה היה ! ועכשיו? !  
מה שיש - יש !

קריאה נעימה, וסופשבוע רגוע.

**שושנה שרקי.**

## **עניני בית בלונד**

בשבוע הבא מיום א' 7/21 עד יום ה' 7/25 לא נהיה בבית.  
יוסי מלינה יטפל בענייני בית בלונד לאותו שבוע בלבד.

אנא החזירו מפתחות לת.ד של משפ' מלינה.

תודה

שבי וציונה.

ומאיתנו - חופשה נעימה שתהיה לכם.

## ימי הולדת

|      |                                                                                                                  |
|------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 21.7 | עדנה קולינס<br>מיקי נוי<br>דניאל איסטון (נכד)                                                                    |
| 22.7 | אחינועם סינה (נכדה)                                                                                              |
| 23.7 | נעה מעין<br>מיה בן חנוך<br>ספיר בנדה (נכדה הדר)                                                                  |
| 24.7 | ישי אנגלסברג (נכדה)<br>אברי מרציאנו (נכד גרשמן-דיוויס)<br>יהושע בלר (נכד טנא)<br>לי קולינס (נכדה קולינס-פרימוסט) |
| 25.7 | ג'ויס אב<br>ליאורה עתיר<br>אלדד קולינס<br>הרי ניר (בן עין-יה)<br>קרין עמר                                        |
| 26.7 | ויטה מנז'גורסקי<br>אלברט אילייב<br>גיל קולינס<br>רננה זולטי<br>אלכסנדרה פורסטר                                   |
| 27.7 | אנט מעין                                                                                                         |

## ימי נישואין

|      |                    |
|------|--------------------|
| 21.7 | אבריל ודני סמברג   |
| 23.7 | גלית ומיכה זיו     |
| 25.7 | סו אלן ועמי בן צבי |

## נזכור

ט"ז באב תשס"א (2001) קלמן לחוביץ  
י"ז באב תש"ט (1959) מר יהודה ברנשטיין

# פרורים מהשולחן

- ושוב פיוגע. מה נאמר ומה נגיד? די!! די כבר!! נמאס!!!

- אך החיים בכל זאת ממשיכים וישנם בהחלט גם חדשות טובות:
- ברוכים הבאים למשפחת פרנק - הבנות הגיעו בתחילת השבוע, וההורים עם ענבל יגיעו ביום שישי. אנו מקווים שתהיה לכם קליטה חוזרת קלה ונעימה.
- בשבוע "מסביב לעולם", הגיעו ילדי התלתן הבוגר ל"מרכז קנדה" ויצאו משם עם שתי ידיים שבורות. היתר - נהנו. ילדים - תשמרו על עצמכם.
- השבוע - שבוע הסרט. הילדים צפו במופע של שתי זמרות שהתקיים באולם דדו. במשך השבוע גם מציירים ומכנים
- סרט. האם נזכה לראותו?!
- התלתן הצעיר ממשיכים בקייטנה האזורית באילת השחר. מחר - יום ד' הם יוצאים ללונה-גל. חברה - תעשו חיים משוגעים, כי מי יודע מה יהיה בשנה הבאה. אתם יודעים הפרטה, רשת בטחון. נצטרך לשלם על ה..כ..ל!
- לחופשת הקיץ שלנו מצטרפים הרבה ילדים מבחוץ. אז נרשמו ילדים מחצור ונוף כנרת ומלבד זה גם הצטרפו גם
- בנים ובנות של בני משק לשעבר.
- וגם תום מעין הגיע אלינו מרחוק - ברוך השב. תודה שכאן יותר טוב מאשר בקנדה
- והיכונם היכונם המחנך מגיע. התאריך המיועד - 11 באוגוסט. מי שטרם נרשם (אין כבר כמעט כאלה) - שירשם מהר. מחכה לכם מחנך פיצוק!! הנושא - סוד כמוס לפרה ולסוס. המדריכים - דותן מעין, אילן מדינה, אלון בוסקילה וניב מעין ובטח עוד כמה חברה מהנעורים/נעורן. כדאי למהר.
- ביום ראשון הקרוב יוצאים ילדי ד' - ו' למחנה צופי (כ, זו לא טעות. אין "ם" בסוף). ביער ברעם. המחנה מאורגן ע"י המועצה, הנוער העובד והשומר הצעיר. ידריכו שם מדצ"ם שלנו - נירית ג', רועי א', עידן ב"ז.
- אפרורפו מדצ"ם - אילה א' ועמית כ', סיימו בהצלחה ובכייף קורס מדצ"ם ועכשיו עובדים בקייטנה האזורית באילת השחר.
- והנעורים/נעורן גם לא יושבים בשקט לרגע וגם חוגגים על החופש. אז ביום ראשון הם יצאו לרפסודיה לשלושה
- ימים והגיעו מקום 9 מתוך 40. כל הכבוד.

- שמעתי שהיה מוצלח ומהנה ושהחברה עבדו למופת, בנו ופרקו מהר. ושוב - כל הכבוד. לכם.
- ועוד בנעורים/נעורן - 2 החדרים שצורפו לחדר אחד גדול, הפכו בין לילה למועדון י-י"ב. המקום מסודר למופת ומחכים עכשיו רק לדלת. תשמרו עליו
- לבנה אגם חוגג בר-מצווה ביום שישי הקרוב. מזל טוב ללבנה, לדנה ואודי, וכמובן גם לאחים, ולסבים. שתדעו
- רק אושר (וגם עושר חשוב).
- ביום ראשון היה ביקור של השגריר החדש של אנגליה. הוא ביקר בפארק ובבית יונתן. השגריר שלהפתעתנו גם
- יודע קצת עברית, נכנס לבית יונתן והדיירת הראשונה שפגש בה, החליט "להשוויץ" בעברית שלו, אך אותה דיירת השיבה לו: I AM SORRY, I DON'T SPEAK HEBREW. הדיירת היחידה בבית יונתן שלא מבינה מילה בעבריתם פאדיחהם
- השגריר מאד התרשם מהמקומות בהם ביקר וגם נזכר שלפני 15 שנה בערך היה מתנדב בקיבוץ בצפון הארץ והוא חושב שזה היה בכפר הנשיא.
- לא הצליחו להגיע למידע מדויק בנושא. בסוף הביקור קיבל השגריר מתנה מהרי וברנדה (איך לאם).
- יתכן, אבל רק יתכן, שבקרוב יתחילו טרקטורים לפרוק דרכים לשיכון החדש.
- זה עוד לא אומר שבונים שיכון, אבל אם וכאשר כן יחליטו, אז תהיה כבר תשתית ראשונית.
- מחפשים ספונסר לקבוצת הטריאטלון של הגליל העליון. מי מוכן??
- לכל החוזרים מחופשות השייט והחופשות השונות - ברוכים השבים.
- ולכל הנוסעים - נסיעה טובה.
- בשבוע שעבר נסעו כמה חברה שלנו ללטרון לסיום קורס מתקדם של יניר קורנבליט. יניר - בהצלחה

בהמשך.

- שילו איילון סיים בהצטיינות שנה שלישית ונשארה לו עוד שנה אחת לתואר ראשון. הוא לומד הנדסת אלקטרוניקה וסיים GPA4 (למבינים). כל הכבוד!!! עכשיו הגיע שילו לביקור מולדת ונחת הישר משדה התעופה למכון וינגייט.
- שילו מתכוון לאליפות אירופה שתתקיים בסוף החודש בברלין. בהצלחה ומצפים לראותך גם בקיבוץ כדי שנוכל גם להגיד לך בפנים כמה אנו גאים בך.
- בלהה ואשר, אתם מחזיקים מעמד???

- יש לנו נבחרת קייט לכדורגל - ליגה אזורית. הקבוצה מקבלת עידוד חם מהאוהדים. ניצחונות טרם היו, אבל חברה, אתם גדולים, ואנחנו מאמינים בכם.

זהו זה להשבעם שתהיה שבת שקטה ונעימה לכל עם ישראל. אמן.

שבת שלום -

**דורית בסו**

## בית יונתן

חרלוטה עזבה את בית יונתן. הצטערנו על כך, אבל אנחנו מברכים אותה ואת כל המשפחה, ומאחלים להם הצלחה בהמשך הדרך.  
למזלנו פט בן זאב עובדת אצלנו עם חיך גדול, הרבה כוח ומרץ, ותמיד מתייחסת בכבוד לכל הדיירים וכן לאנשי הצוות. היא גם עוזרת לנו בבישול ארוחות.  
לפני חודשיים יסמין, החתולה של בית יונתן, נוכשה על ידי נחש. מיד לקחנו אותה לוטרנר ובמשך שבוע כל אחות במשמרת הלילה טיפלה גם בה. אחרי כן אחות הלילה אולגה מצאה נחש צפע בשירותים של בית יונתן. היא סגרה את הדלת ופחדה פחד מות כל הלילה. רק כאשר הגעתי למחרת בבוקר סיפרו לי. מיד הבאתי את טומי והוא הצליח להרוג אותו.

כל הדגים בבית יונתן מתו. אם מישהו מוכן לעזור ולהנחות אותנו איך להפעיל את האקווריום מחדש, בבקשה לפנות אלינו.  
ד"ר סיסטר, הרופא הגריאטרי, נסע לארה"ב לשנה, ובמקומו עובד ד"ר פרלוב, גם הוא רופא גריאטר מצפת. אני סיימתי לימוד של שנתיים "ניהול בתי אבות" וכעת אני בשלב של גיוס משאבים על מנת להגדיל את בית יונתן לשלושים מיטות.  
אני מזמינה את כל הציבור כל יום שישי בשעה 5.00 אחה"צ לבית יונתן, לשיר יחד איתנו ועם האקורדיוניסט יוסי, מחצור.

שבת שלום ולהתראות,

**רייצ'ל פלינק ג'קסון**

## רעיון הקהילה הרחבה ממשיך להכות!

כידוע ב 02/8/24 - 23 יתקיים חג המשק לכבוד 54 שנים מאז ייסוד המשק.

(למה, ככל שאני מתבגרת, נדמה לי שהמשק הופך להיות יותר ויותר צעיר?)  
איך אנחנו, אנשי הקהילה הרחבה יכולים לתרום?  
אני מציעה שלושה תחומים:

1. להגיע לחגיגה ב 02/8/24 - 23.

2. להיות בקשר עם נירה קורן טלפון 04 6914714 או מעין פלמה טלפון 04 6914560 שתוכל לנווט אתכם לפעילויות שונות שמתוכננות שבהכנתם תוכלו להשתתף או אף להציע משלכם.
3. לקראת החג מתוכננת, ביוזמתי, חוברת של זיכרונות וסיפורים - אמיתיים או מומצאים שקרו בנוף של כפר הנשיא. הקטעים יכולים להיות כתובים בפרוזה, בשיר, בחמשיר, בנונסנס, כקטע יומני, כחיבור של בית ספר כמסה פילוסופית, כמכתב או בכל דרך אחרת. עדיף בעברית אבל מי שלא יכול - שיכתוב באנגלית ונתרגם לו. כולם, מי שגר ומי שכבר לא גר ומי שיהיה כל מי שמרגיש קשור - מוזמנים לכתוב.

את הקטעים תשלחו אלי לאי מייל או לכתובת המצורפת או שתשימו בתא הדואר של יצחק ובטי עדר בכפר הנשיא ותרשמו על זה לחוברת של חג משק.

זהו. יאללה להתחיל לכתוב כי כבר אין הרבה זמן.  
כדי לעורר קצת חשק אני מצרפת בהמשך סיפור שכתבתי.

### שלומית עדר ליפשיץ

[shlompof@netvision.net.il](mailto:shlompof@netvision.net.il)  
כתובת" הזוהר 10 הרצליה 46405

## דני

סיפור מאת שלומית עדר ליפשיץ

התעוררתי בקפיצה, לקול הכינורות התזזיתי של "מחול החרבות" של חצ'טוריאן. כך נהגה שפרה המטפלת להעיר אותנו. נזכרתי שהיום יגיע לבקר אותנו איש שחור מאפריקה, מנהיג משבט הזולו.

"קומו" קראתי לעבר שלוש המיטות, "היום מגיע הכושי!"  
"שחור, או אפריקאי, לא כושי", אמרה מירה מתחת לסדינה.  
"זה אותו דבר" אמרתי, בזמן שיישרתי את הסדינים על המיטה.

"זה לא אותו דבר. הם נעלבים כשקוראים להם כושי" אמרה מירה תוך שהתישבה בליאות. יישרתי את מפית התחרה שמתחת לצנצנת עם פרחי

הגרניום האדומים שניצבה על מדפי הקטן, ורצתי לחדר המיקלחת. קיוויתי שאהיה ראשונה, אבל היו שם כבר דודו ותמי.

דודו אמר בפה מלא קצף "את מצחצחת שיניים כאילו שאת מנקה סוס! אף פעם לא נשברה לך המברשת?".  
"ככה לימדו אותנו לצחצח במירפאה. עובדה, שהשיניים שלי הכי לבנות, והמברשת הזאת, יש לי אותה כבר שנה שלמה, עוד מכיתה גימל!"

דני נכנס לחדר.  
 "למה נכנסת למקלחת שלנו? לך למקלחת שלך" אמרתי לו.  
 "אבא שלי אומר שזה עולם חופשי ומותר לי להיות איפה שאני רוצה" ענה דני, במיבטאו האנגלי ונשאר לעמוד ליד הפתח. כעת נכנס איתן ולקח את מברשת השיניים.  
 דני שאל "למה לו אתם מרשים להיכנס? הוא גם מהמקלחת שלנו".  
 "לא נכון", אמרתי, "העבירו אותו אלינו לפני שבוע".  
 "וכבר ראיתי להם" אמר איתן.  
 "אז מה, גם אנחנו ראינו לך" אמרתי לו.  
 "אבא שלי אמר שבקבוק כולם חברים והכל של כולם" המשיך דני.  
 "תצא מפה או שאני ירביץ לך" צעק דודו.  
 דני יצא.  
 "אף אחד כבר לא אוהב את דני" אמרה תמי, "בהתחלה כולם רצו להיות חברים שלו".  
 "מגיע לו" אמרתי.

שלושה חודשים קודם, הודיעה לנו שפרה, בזמן השקט שלפני שאמרה את ה"בתיאבון", של ארוחת הבוקר, שלמחרת יגיע ילד חדש.  
 שפרה אמרה "אני מקווה שתכוונו את כל השמחה הזאת לקבל את הילד. אני רוצה שתעשו תורנות של ילדים שילוו אותו בימים הראשונים, ועוד דבר, תהיו עדינים איתו, כי אין לו אמא." דבריה האחרונים נבלעו במהומה שקמה כשכולם משכו יד כלפי התקרה וקראו "אני!" "אני!" "אני!"  
 "פה מאד" חייכה, "אני שמחה שכולם רוצים לעזור לילד החדש להיקלט. ביום הראשון תקח אותו דורה כי היא מדברת קצת אנגלית, ואחר כך נראה".  
 דורה לא ענינה אותי בדרך כלל, אבל כעת רציתי להיות חברה שלה. אחרי הצהרים, כשאמרו שאפשר ללכת הביתה, היא בחרה בי. רוב הילדים רצו להיות חברים שלי, כי הייתי הכי גדולה בכיתה ותלמידה טובה.

התחרינו מי יישב לידו, מי ילך לידו בטיול, מי יהיה איתו בתורנות העבודה. נמוך קומה, לבוש מכנסיים קצרים עם כתפיות, ולכפות רגליו סנדלי עור סגורים. תמיד גרב גרביים, כמו הורי החברים, הזקנים. זוג עיניים חומות מילאו את פניו החיוורים, עטורי התלתלים.

הייתי מסבירה ומראה לו פעם אחר פעם כיצד לסדר מיטה, היכן להניח את הנעליים והיכן תא הכביסה והתאים של בגדי הבוקר ובגדי הערב ואיך הדרך

הנכונה לסחוט סמרטוט רצפה. הייתי אף נשארת איתו אחרי הצהרים ועזרת לו בקריאת עברית. דני היה כר נרחב לאפשרות של נתינה והתנדבות ואני רציתי מאד להיבחר בתחרות 'ילד המופת של השנה' ולזכות בפרס. הוא היה בוהה בי בעיניים אטומות. אחרי חודשיים כבר צעקתי עליו והתאפקתי לא להכותו.

בעקר הכעיסו אותי דבריו: "בנות הן חלשות ובוכות", "אבא שלי הכי חכם, בגלל זה הוא בנה אוהל בין עצי החורשה ואפילו אם הקבוק יסלק אותו זה רק כי הקיבוק טיפש ושקרן". כעת, אחרי שלושה חודשים, שנאתי אותו.

נשאר עוד מספר דקות עד לשיעור. יצאתי אל המרפסת והתיישבתי על אריחי הרצפה הקרירים. שמש הבוקר האירה את

פרחי הפטוניה שבגינה. לצמח שלי היו שני פרחים אדומים וניצן חדש פקע בו. גם הצמח של דני פרח, בסגול. זה היה מוזר ומרגיז כי הוא שתל אותו בצורה זלזלנית, ואפילו דרך על השתיל, עד שנוח אמר לו לצאת מהגינה. הפעמון קטע את מחשבותיי.

נוח הצביע במפה על אפריקה וסיפר על השחורים ועל השבטים. כבר קראתי את "אוהל הדוד תום". ידעתי שהשחורים הם בני אדם כמונו. הייתי נחושה בדעתי להתנהג בהרבה כבוד וחיבה אל האיש שיבוא לבקר. לחדר הכיתה חדר ניחוח הביצה המקושקשת והסלט של ארוחת הבוקר. דני היה תורן איתי בניקוי שולחנות. בזמן שהוא טרח על שולחן אחד סיימתי אני את ניקוי כל יתר השולחנות, כולל שניים משלו, הרמתי את כל הכיסאות וטאטאתי את הרצפה. שפרה חייכה אלי ואמרה לי "שרון, את נהדרת" ואני חשבתי על הזכייה המיוחלת ואמרתי "לא נכון, אני סתם!" ורצתי החוצה בלב עולץ.

סוף-סוף הגיע האורח. גופו מילא את כל הפתח. נכנס לכיתה בצעדים כבדים, עוטה עור נמר מעל בגדיו. הכסא

שהתיישב עליו נראה זעיר. ישב בפישוק. בידו הימנית אחז מקל עץ מעוטר בתבליטים של חיות. הוא סקר אותנו בחיוך חם ואז פתח את פיו ואמר "הללו" בקול עמוק. וחייך עם המון שיניים לבנות. ענינו לו בקולותינו הדקים.

"My name is idisso Bo" אמר, ושוב חשף את שיניו.

נוח ניהל את השיחה תוך תרגום שאלותינו ותשובותיו. רק דני היה יכול לשוחח עם אידיסו באופן חופשי. כמעט התגאיתי בדני. אידיסו דבר על השגת שוויין זכויות ללא אלימות. הוא אמר שאנחנו ילדי הקיבוץ יכולים להיות גאים בחברה השיוויונית שלנו.

יצאנו לסיור. דני אחז בידו של אידיסו והצביע על המקומות השונים: חדרי השינה, תאי הבגדים, הספרייה, הגינה, פינת החי. הלכנו אחריהם. שפרה קראה לילדי מקלחת אלף לבוא להתרחץ. הודעתי בקול, "אני אחרונה!". אידיסו התעניין ודני אחז בידו והוביל אותו לכיוון המקלחות.

הדלת של מקלחת אלף הייתה סגורה ומעבר לה עלו קולות המים הזורמים וצהלת המתרחצים. הדלת של מקלחת בית,

שלידה, הייתה פתוחה לרווחה. רצפתה יבשה. שורת המגבות תלויות בה דוממות ובהן בלטה המגבת האדומה של דני.

לפתע פתח דני את דלת מקלחת אלף. ענן מהביל של אדים עם ריח שמפו עלה לקראתנו וצווחה מבוהלת של ילדים וגופות רטובים חשופי שת שאצו להסתתר מתחת למגבות ומאחורי הפרגוד. זינקתי לעבר דני וסטרתי לו בכל כוחי. הסתלקתי משם בריצה אל מאחורי הבית. ישבתי על האדמה הקשה, נשענתי על גזע עץ ובכתי בזעם. לא הסכמתי להיכנס לארוחת הצהרים. לפני מנוחת הצהרים ניגשה אלי שיפרה ומשכה אותי והקימה אותי על רגלי והכריחה אותי להכנס.

לאחר המנוחה, לפני השיעור, נכנס נוח והתישב לידי על המיטה. המילים עמדו להתפרק מקצה לשוני. נוח רק אמר בחביבות "את יודעת מה חשב אידיסו כשסטרתי לדני?"

"מה?"

"הוא חשב", אמר נוח, "שאת כעסת והכית אותו כי הוא דיבר עם כושי".

הבכי סימא את עיני בזמן שרצתי אל חדרו של דני. לפי מיטתו המסודרת ידעתי שהלך לאביו עוד לפני מנוחת הצהרים. פרצתי החוצה, מתעלמת מתמי שקראה "עוד לא אמרו שאפשר ללכת הביתה" ורצתי אל עבר החורשה האוהל.

שהיה למעשה יריעת ברזנט שנפרשה ברישול על חבל, היה מוסתר מאחורי שיח. אביו של דני שכב שם לבוש במכנסיים קצרים בלבד וישן.

הוא התעורר כשהתקרבתי ופלבל בעיניים עייפות. "דני פה?" שאלתי מתנשמת. הוא התיישב וקרא "דני? דני?" דני לא נראה. רצתי משם אל הרחבה של חדר האוכל. המשכתי בריצתי אל רחבת החניה. התייפחתי. "למה את בוכה?"

שמעתי לפתע את קולו מאחורי.

"דני, דני", התנשמתי "אתה חייב להגיד לו, חייב. שזה לא בגלל שהוא כושי, שהרבצתי לך. זה בגלל המקלחת. תגיד לו". ניסיתי להבליע את בכי.

"הוא כבר נסע", אמר והוסיף "זה בכלל לא כאב" ולאחר מספר שניות מלמל "בנות".

## שלומית

כתבה זו אני מעבירה אליכם, היא מתוך העיתון "כיוון חדש" עיתון וותיקי הגליל.

(הכתבה כנראה מצלמת ולא יכולה לעבור בפורמט "די-א-דבר" - דוד)

# קום והתהלך בארץ. מודל 2002

יורם טהר-לב עדכן את שירו משנות השמונים והקריא אותו בערב המחווה

לפרברים 2002/5/15 וכעת :

קום והתעלף בארץ  
 סע בוולוו החדיש  
 וודאי תפגוש בדרך  
 איזה ג'יפ עם נבו-ריש.  
 התבונן בכל דרכיה  
 כל מטע, שדה וגן  
 אל תשכח כי זאת הארץ  
 היא בסך הכל נדל"ן.  
 כל קיבוץ היום זה קניון.  
 כל מושב מרכז קניות  
 כל חורשה חניון לרכב  
 כל בוסתן - אולם שמחות.  
 מן הטרקטור החורש  
 רק נשאר הטרקטורון  
 וחזה של דוגמנית זה  
 היום נקרא חזון.  
 קום והתעלף בארץ  
 אל תהיה כל כך לחוץ  
 אם בבית שבנית  
 אומרים לך "תצא בחוץ".  
 אם בהר חצבת אבן  
 ובניין חדש נחנך  
 את הכל אחי בנית  
 בשביל נחמן - נח נח נח.  
 זאת הארץ בה הרמנו  
 גם חומה וגם מגדל  
 אך היום צריך ויאגרה  
 כדי לזקוף את המורל.  
 פעם בערה האש  
 בלבבות היהודים  
 אך כיום - האש במנהל  
 הלבבות על שיפודים.

-----  
**"Remember the golden rule: he who has the gold makes the rules"**

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei

issues

(User: "**khtalk**" password: "**mansura**")

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people  
 smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט.  
 כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!  
 -----